

nedsatte derefter den 9. december 1950 *et udvalg med den opgave at overveje spørgsmålet om ændringer i den gældende vivisektionslov*. Udvalgets betænkning blev afgivet i november 1951.

På grundlag af denne betænkning udarbejdede justitsministeriet forslaget til den heromhandlede lov, der gennemførtes på rigsdagen med enkelte ændringer. Om lovens nærmere indhold skal følgende anføres:

I modsætning til den hidtidige lovs regler, der kun omhandlede forsøg på varmblodige dyr, udvider § 1 kredsen af de af loven beskyttede dyr til at omfatte *alle hvirveldyr*. Herved imødekommes et af dyrebeskyttelsesforeningerne fremsat ønske.

Stk. 1 har følgende ordlyd:

„Ved biologisk forskning og sygdomsbekæmpelse er anvendelse af hvirveldyr, når anvendelsen må antages at kunne være forbundet med smerte eller anden lidelse, kun tilladt:

1. lederne af statens institutter for biologisk og medicinsk forskning,
2. andre fagligt uddannede personer, som af det lægevidenskabelige fakultet ved et af universiteterne eller af Den kgl. Veterinær- og landbohøjskoles undervisningsråd har fået særlig tilladelse hertil. Sådant tilladelse gives for 5 år ad gangen.“

Da det netop hører til de under nr. 1 anførte ledes embeds- pligter at foretage dyreforsøg, tillægges der ved loven disse ret til — uden særskilt tilladelse — at foretage forsøg.

For de under nr. 2 nævnte personer kræves som hidtil særlig tilladelse.

Stk. 2—4 indeholder regler om *lokaliteter*, hvori forsøg kan finde sted, og om bemyndigelse til at *lade andre personer foretage forsøgene* og svarer stort set til de hidtil gældende regler herom.

§ 2 indeholder regler om *bedøvelse og aflivningspligt* ved forsøg, der må antages at kunne medføre *smerte*. Hovedreglen findes i stk. 1, der har følgende ordlyd:

„Operative indgreb samt fysiske og kemiske påvirkninger, der må antages at kunne være forbundet med smerte, må på hvirveldyr kun udføres, efter at dyret ved universel eller lokal *bedøvelse* er bragt i følelsesløs tilstand, og dyret skal aflives inden